

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в Бжлгария.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste. de Bulgaire

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Динджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Демокрацията е най-мощния щит на частната собственост и господството на градската и селска едра и дребна буржуазия.

(Из статията: „Демокрация и комунизъм“, брой 5 на „Р. И.“ от т. г.)

В ПАРЛАМЕНТА.

Яловите обещания на буржуазните котерии; тжй обилно пржскани преди парламентарните избори, подкрепени с испитаните средства на буржуазния строй: силата на власта и парата; дадоха солидно болшинство на земеделското дружбашко правителство. Чрез ред дребни и незначителни социални реформи на дребната градска и селска буржуазия, с раздаване на дворни места и оземляване на селяните, те увлекоха подире си тия маси. Чрез съдействието, на ред пролетаризирани и нежизнотелни елсменти, при наличието на масовата безработица, да ги настаняват под защитата на полицията и жандармерията на работа, и с заплашвания за разгонване на работниците, те увлекоха и доволно много нежизнотелни пролетарски елементи след себе си. Тжй обновения бжлгарски парламент не е нищо друго, освен израз на поговорката: „Преоблека се Илия, погледна се — пак в тия“. Вжпреки, че ние сме ултра-антипарламентаристи, нас не може да не ни интересува, с факта на съществуването си, двестия бжлгарски парламент. В парламента е представен елита на буржуазната политическа мисл и практическо действие, при провеждане на буржуазната диктатура и терор над пролетарията. В парламента, сж представени всички идеологически течения на буржуазната открита и прикрита диктатура. В парламента ние можем да видим истинския лик както на явните буржуазни насилници на пролетарската експлоатация и робство в лицето на блока и дружбашите; тжй и скритите, орджия широките социалисти сжтрудничаци с блока, и тесните социал-комунисти, довчерашни, а може би и бждащи сжтрудници на дружбашите, — за които дружбашите, не без основание, говорят: „Ще ни поддржат ешек гиби“. И действително, пжрвата парламентарна акция на тесно-социал-комунистите, изразена в обширната словесна интерпелация, носи характер на упреки на дружбашите, че те нарушават тесно-дружбашкия блок, понеже не „вжоржжили“ пролетарията, не „разоржжили“ буржуазията, а се явили сами „буржуазно правителство“. Разбира се, че тесняците са вервали, какво под натиск може би от вжншни обективни условия — дружбашите са сподобни да направят в Бжлгария „кудета“ в духа на руския империализъм, сжгласно тесняшките вжжделения за дружбашко-тесняшко т. е. „селско-работническо“ правителство.

И тжй, тесняците откриват своята парламентарно-революционна борба с нов метод, метод на сжлзи. Тесняците, които вжрват с дружбашите „ешек гиби“ се намериха в положението на набито магаре — през време на изборите от своя господар и днес обливат парламента с крокодилови сжлзи, за заблуждение на влашките се подир тях нежизнотелни маси. Но от всичко това на нахалната дружбашка власт на едрите и дребни земледелци и градската дребна буржуазия й окото не мига. Дружбашкото правителство вжрви смело към своя предначертан пжт. То смело вжрви по пжтя на дребно-буржуазния реформизъм, а паралелно с разбогатяването на своите ржководители, към ултра контра-революционна реакция, за вжзстановяване на средновековните цеховско-феодални наредби на землевладелните феодални и занаятчийски цехове.

Тжй, че икономически то услява експлоатацията и а д пролетарията, чрез засилване на косвените, гербовите, митнически, транспортни и др. налози; политически, то се вжрща напълно към забравеното варварско феодално-цеховско средновековие. Вжвждането на крепостния труд, чрез трудовата повинност, на публичните смжртни и телесни наказания са предвестията на скритата, зад полицейско-жандармерийските застенки, истинска инквизиция. Всичко това е в духа на невежествения селски думбаз, които по психология на своята назадна културност не може да не скрива в себе си остатъците на средновековния крепостно владеец; ето защо и селата постепенно, чрез морален и физически терор, се подлагат под влиянието на дружбашките големци. Това е и в духа на градската дребна буржуазия, като средновековен фактор, любителка на зрелища и силни психологически преживявания, чувствани при публичните наказания.

Бжлгарската Индустиално-Тжрговска буржуазия, не способна да реагира с други средства против феодално-цеховските деградации на дребно-буржуаз. дружбашката власт реагира с иземането на своите капитални из банки, спирането на производството и тжрговията — тжрсейки другаре по гарантирани места на своя капитал.

Заемане на банките и кооперациите и застрахователни корпорации чрез картелване в ржцете на дружбашката разбогатела бюрокрация, по скоро ще усилва кризите, отколкото да еквивалентира бегството на капитала, и ще докара нови финансови разстройства в страната и джржавата, след което ще последват и решителни класови стжлкновения.

Деление на сжсловност на обществото: землевладелци, крепосни, тжрговци, занаятчи и работници е идея монархо-феодална, тжй беше сжставена руската царска конституция и дума (парламент). Оземляването на дружбашките селски големци за рационални стопанства е основа на бждащи вжжделения за чоккойски имения. Издигане на кули-замкове за себе си от дружбашките министри е начело на рицарските замкове; а фашиските оражжви гвардии са основа на бждащите рицарски банди.

Бжлгарския парламент е явен изразител на тжзи деградираща политика на икономическа ситуация. В него се борят две сили: буржуазно-империалистическата в лицето на блока за реставрация на свободното буржуазно гражд. общество, изместило чрез буржуазната революция средновековното феодално-цеховското, и феодализма в лицето на дружбашко-занаятчийското правителство. Пролетарията, доколкото той е сжзнателен, сжзнавайки, че завоюването на власта може да стане, само чрез революционното завземане на производството и чрез гражданската война на налагане диктатурата на пролетарията, бойкотира парламента. При тази ситуация в неизвестност и без ориентировка е само радикално мислящата буржуазна интелгенция в лицето на тесни комунисти и широки социалисти, които и при пролетарията в живота и при буржуазията в парламента са само ненужно бржкяше на изяснение на класовите противоречия пето колело.

Разрушяващите сили на капитализма, страшни за самия капитализъм, са още по-страшни за вжвржжва-

щата се към феодализма дребна буржуазия и селски думбаз.

Развиващите се икономически кризи, безуловно ще подействуват отрезвающе на пролетарските и пролетаризирани маси като организирана реакция както на империализма тжй и на феодализма. Джлг се налага на Бжлг. Раб. Ком. Партия и нейните члчове своевременно да различат пжтя и вземат ржководството на бждащите пролетарски класови революционни борби.

За Христо Ботев. (Ежегодния скандал на гроба на един покаяник).

Балканското икономически закъснело развитие не даде възможност на пжлното закржгление и завжршване на Хр. Ботев като историческо индивидуален тип. Може би на това попречи и преждевременната му смжрт, която, ако и да напжтва, но все таки не премахва вжпрителната поставена зад Ботевото Аз.

Вжпроса, за идейна класова принадлежност на Христо Ботев остава много открит, и буржуазията и дребната буржуазия са готови да си дерат очите за притежание на миналото битие на знаменития покойник. Действително чий е Ботев? — Епохата на балканите конкретно в Бжлгария, която беше поставила задачата на бжлгарската буржуазия да срине источно султанския феодализъм и вждвори своето господство, налагаше на буржуазните дейци в онова време известно социално-политическо отпечатжк на дейелността им. Такжв тя наложи и на Хр. Ботев Преживените години от Ботев в Русия, гдето вжпроса за борбата против феодално-крепостничеството не бе прелетена с национално естество, както в Бжлгария между турското феодално господство и бжлгарското полукрепостничество, даде на Ботев възможност да види много по-далеч нещата, осветени през призмата на руското народническо движение, отколкото ги виждаха другите бжлгарски дейци на буржуазната революция.

Руското народничество и нишлизъм, като интеллигентско дребнобуржуазно изражение на борбата против феодализма, сжществуваша и до днес. От него е пропитан руския болшевиизъм, то се корени и в Бжлгария в дребно-буржуазните идейни и политически групировки на широките социалисти, тесните комунисти и анархо-комунисти, които се борят за наследството на идейните, литературни и политически начинания на Ботевото мировжзрение.

Ние можем, като класа, с определени и ясни класови задачи и ясни исторически цели да заявим, че Христо Ботев е ниго син, ниго предтеч на комунизма, а дете на своята епоха на буржуазното вжзраждане в Бжлгария и то само като такжв Ботев може да стане народен герой, признан еднакво и от буржуазията и дребната буржуазия, за свой и за едните и други, които се карат просто за това, че не искат да признаят у Ботева, че „кесаревото е за кесаря а Божието за Бога“. Ние желаем да дадем ясна преценка на Ботевата епопея и на неговата личност. Действително чий е Ботев? Ботев по идеология е на радикално мислящата буржуазна интелгенция; по теоритическо верю защитник на дребно-буржуазните и малоимотни маси — значи по дух на дребната буржу-

зия; практическо-политически буржуазен деец, с която той сжтрудничи в революционните й комитети и разполага в борбата с материалните й средства.

Непримиримата борба на Ботев преко насочена против чорбаджиите источни нотабили пред турската власт, против нотабилизма и феодализма на поповщината и черковата, с буржуазия.

Против лакейската услуга на султанската власт от чорбаджии, владци и полове, по онова време, е била и революционната буржуазия. Че Ботев е бил именно такжв ни показва още и това, че той, в своите си останали литературни паметници, не остава ясни принципални становища и програмни предначертания.

Не е достатжчно само по литературния талант и гени, които изражава високите душевни настроения и преживявания да кжсаме целната макар и не завжршена фигура на Ботева, като буржуазно просветителен и революционен народник. И ако днес се намират социалисти, комунисти, анархисти и др., които вжждат в Ботева своето начало; то това показва, че те не са се издигнали над буржуазно и дребно буржуазната стихия, в която е плувал и пропитан Хр. Ботев, и са идейни роби още на нея.

Пролетарията не може да види в Ботева ни своето начало ни своя предтеч, такжв какжвто той е останал като незавжршен общественик. Пролетарията вижда своя предтеч не в историческите личности, а в зараждането на класовите борби за класово освобождение, пжт по който Ботев не поведе своите хжшове, а ги поведе в огъня на буржуазната националистическа революция. Ние пролетарите, не искаме от Хр. Ботев по-вече, той бе борец революционер, който нанесе сжкрушителен удар на феодализма в Бжлгария, за настаняването на капитализма, а пред пролетарията стои задачата да срине този строй и отвори пжт на комунизма. Днес на гроба на Ботева имат право да скандалят само тези, които тжрсят идеи и вжодушевение в миналото т е буржуазията и дребната буржуазия. Пролетарията трябва да ги остави да се разправят помежду си, а да черпи сили от настоящето и вжодушевение в бждащото — той е класа на бждащото.

Русния комунизъм? Деспотизъм!

Под камшичните удари на руския царски кнут, който сега *наово* е извикан на живот и приложен с нечуваната беснота от Сжветското правителство, се внят в мжжи, не контрареволуцията, а руските революционни работници, които се втурнаха против *предателската* политика на болшевиките.

В един отчаян зов на най-голяма беда се обржчат до смжрт измжчените революционери към интернационалния пролетарият:

... Драги другари, не е вжможно да се живее повече, ние нямаме вече сили; ние молим световния пролетарият за помощ. Това е нашата последна надежда, ако тази ни се откаже, ще трябва да прибгваме до самоубийство, друг изход няма...

Един хжрчящ лист издаден за тази цел гласи:

„Другари и Братя!

Не забравяйте Русия и искайте освобождението на Барон, Кабаз-Та-

рахчук, Новоилов и хиляди други затворници и изгнаници! Другари не забравяйте, че отговорността за реакцията носи не само руското правителство, не само комунистическата партия, а и третия комунистически интернационал и комунистическите партии от всички страни, чиито генерален щаб е III-й интернационал; още по-тежко пада отговорността върху Червения синдикален интернационал и върху всички организации, които принадлежат към него; защото те не само, че са изпуснали да поискат от московските власти да прекъснат своите позорни дела, но са ги насърчили и са възхвалявали техните кървави дела. Сградата на този интернационал е изградена върху костите и трупове на руските революционери, които в нейните подземия се измъчват като затворени борци за социалната революция. *Когато една Клара Цеткин, Суварин, един Радек ви предлагат един единен фронт против фашизма; тогава те лъжат, защото те скриват руския фашизм. Когато те ви предлагат един единен фронт против „буржуазията, то лъжат те, защото те изхранват буржуазията в Русия и ѝ помагат да експлоатира безжестивно пролетарията. Когато те ви зоват за свободата и освобождението на класовите затворници из буржуазните затвори, тогава те лъжат, защото те благославят деспотията в Русия, те помагат да бъдат хванати и застрелвани безпартийни работници, селяни, анархисти, социалисти. Вие трябва да им кажете: Намалете вашия фашизм, измийте кръвта от ръцете си, изкупете вашите позорни дела, като отворите вратите на вашите безбройни затвори за политически затворници и ги освободете.*

Другари! В деня когато вие с издигнати червени знамена ще демонстрирате вашата сила, когато на вашите знамена са написани лозунги, с които вие ще излезете в решителната борба, не забравяйте да напишете още на тях: Комунисти от всички страни, вие сте убийците на хиляди руски революционни работници и селяни. Комунисти, отворете на анархистите и революционерите работници затворите. Комунисти, върнете на Русия откраднатата ѝ свобода, преди да удари часът на отмъщението.

Другари и братя! Недейте забравя Русия и нейните затворници, помогнете им, спасете живота на останалата част от избития авангард на вашата голяма армия на труда. Искайте от вашите комунистически партии, от синдикатите, които принадлежат към Червени Синдикален И-л: Отварянето на руските затвори! Недейте забравя Русия, тя се налява на вас. *Комитета на Интернационалната Работническа Асоциация за защита на Анархосиндикализма в Русия.*

Работници виждате ли? Това е комунизма на третия интернационал. Разбийте го! Той е един инструмент за вашето собствено потискване“.

(Из Kom. Ard. Zeitung).

Анархо-синдикалистите в Русия, чиито позив предаваме по-горе, беха едни от действителните сътрудници на болшевиките, и най-яри защитници на съветската власт в борбата против контр-революцията. Обаче с измената на болшевиките на революцията, с новата си икономическа политика, т. е. реставрацията на капитализма, те се противопоставиха решително против контр-революционните похвати на комунистите болшевики и днес наред с левите комунисти от Руск. Работ. Партия (работническа опозиция) са подложени на терор, както с способна да упражни само най-контр-революционната буржуазия, каквато е и в настояща време болшевишката комунистическа партия на възвращащата се буржуазия в Русия, — инспириран в другите страни, на която се явява III интернационал с своите секции.

ВЪНШЕН ПРЕГЛЕД.

ГЪРЦИЯ.

„Остра борба“.

В брой 285 Работ. вестник дава сведения за „острата борба“ на гръцките комунисти с гръцката буржуазия. Сжбратаята на нашите тесняци в Гърция действително не падат по-долу от българските тесни комунисти. „Остра борба“ се води между гръцките „комунисти“ и гръцката буржуазия, с най-затлъпени буржуазно демократически орджии. „Комунистите“ в Гърция от типа на III Московски интернационал днес водят борба за пропорционалната изборна буржуазна парламентарна система. Днес когато в Гърция, вследствие национал-империалистическата катастрофа на буржуазията и тежките икономически кризи от империалистическата военна разруха са дошли до своя връх; когато революционното брожение на пролетарските маси търси път да се излее в стихия; — агентите на гръцкия империализъм от типа на Коларовци и Кабакчиевци, скрити под маската на комунизма се стараят, то да се излее в най-изгодна за буржуазията парламентарна реформа на пропорционалното изборно право. Това показва, че „комунизма“ в Гърция днес е само една буржуазно демократическа демагогия, за зашемадяване на работническите маси.

Ортаките на тесняците „комунистите“ в Гърция са на своя буржуазен пост. Те предпазват капитализма от гибел. Но „острите борби“ на буржуазно комунистически шащарми ще разкрият очите на гръцките работници и борбите от опереточни ще станат класовореволюционни, но под знамето на работническия боен комунизъм и Работническия Комуни. Интернационал.

РУСИЯ.

Към провала все повече и повече отива Руското „Съветско“ правителство следвайки своята *неп* (новата економич. политика). Концесии на частн. собственост и руските селени непрестанно растат, както и тия за чуждия капитал на търговците от вжн. Също те устройват на 15 август т. г. *всегруска земеделска изложба* в Москва, която щела да трае 1 и половина месец с назначение да „повдигне“ земл. производството (частното, разбира се! б. р) Покрай участието на руските селяни собственици, защото руският ратай и работник нема какво да излага в нея, особени предимства са дадени на чуждестранните изложители, като 50 на сто намаление, безмитен внос, минаване на стоката транзит през митниците, извънредни тренировки и пр.

Цели на всичко това е: 1) да се обезпечи и за напред поддржката на „маломогните“ собственици селяни в Русия, които без нужда наплоди буржуазният и контрреволюционен декрет от миналата година на руският комисариат на земеделието, чрез безогледната децентрализация на земята, която биде раздадена на селените в името на „революцията“ и 2) да се въздействува косвено на западноевроп. капиталистически правителства да „признават“ болшевиш. правителство и да влезат с него в търговски връзки. Това е още една нова подлост на болшевишкото правителство спрямо междунар. работн. класа и ново издевателство против революцията.

Дребно-буржуазното пасифистично правителство на болшевиките щело да участвува в устройваната от *лигата на народите* конференция по разоржаването.

Постепенно „комунистическата“ маска на тия търгаши с комунизма, които са превърнали вече окончателно руската революция в разменна монета, пада. Денят за провалването на тия орджии на западноевропейския капитализъм, групирани около „съветското“ правителство и III интернационал приближава и сигурен предвестник за това е бързото засилване на Работническия Комунистически интернационал, който вече масово печели симпатиите на пролетариата.

Сансония. Знае се че там вече на власт са *широките* (шайдеманци)

чрез благосклонната подкрепа на *тесните* в ландтага (областното народно събрание).

Речта на тамошния министър председател по повод репарациите на Германия се живо коментира и въздушевително удобрява (понеже искал репарационните тежести да бъдат прехвърлени на гърба на имотните класи) от германските тесняци (герм. „комунистич.“ партия). Навсекаде тесняците си остават все едни: — работнически предатели и орджии на буржуазията. Вместо да искат гражданска война те, нечастниците искат „справедливо“ плащане. С право нашите германски другари ги клеймят като орджии на германската буржуазия и скрити врагове на германския пролетариат, в борбата на които III интернационал се явява спирачка.

Ирландската гражданска война според англ. вестници (Daily Chronicle № 19,084 т. г.) била вече ликвидирана в полза на Англ. правителство. Водителя на Ирландските републикански войски Де Валера вече сложил оржие и бил готов да преговаря за мир с правителството, което дало заповед за изтегляне на войските си. В тая вътрешна война много работници паднаха в жертва за „конституц. свобода“ на либералната ирландска буржуазия.

Лозунгите за „национална независимост“ беха увлекли и хората на III интернационал в тая „освободителна борба“ докато другарите по труд в Англия равнодушно наблюдаваха тая „борба“.

Тия участници „комунисти“ забравят, че днес *националният въпрос* се реши само от социалният (революцията), а не както в миналото — чрез участието или подпомагането на националн. движения когато индустр. развитие още не бе на тая точка и буржуазията бе още една опозиционна класа.

Опита на ирландските работници в подпомагането на Де Валера насържавани от III интернационал бе много скъп и горчив. На тях сега им остави единствен път: да презрат всякакви демагози от Девалер през Лейбър парти до III интерна. и да се наредят под бойното знаме на Общият революционен работнически юнион и около в. „Worker's Dreadnaught“ — единственият техен защитник.

Политически преглед.

„Революционният“ парламентаризъм на забърканите глави около „Работнически вестник“ ги доведе до явна подигравка и смешно положение. Ето що пише „работ. в-к“ брой 245 т. г. стр. 4 долу:

„Това е една гавра с общин. съветници и пр.“ по повод свикването централното кметство в София в което има и резолюционни „революционери“ (тесняци). По тая случай (гаврата с свикването съвета и невяването на заседанието дружбашкото постоянно присъствие) тесняците „напуснали“ помещението т. е. на техен език „протестирали“ високо. Смешни карьеристи и натрапници на българското работничество, което чрез всевъзможни данци и опортюнистическа литература безмилостно огарбват.

Политическите сантименталисти около „Работ. в-к“ които не могат да вложат разсъдък в разбирането същността на класовата борба която става около тех, като последни навивници верват на прехвалената демокрация на капиталистическото общество и пишат в бр. 272 от 16 т. м. на уводно място:

„Унищожават се бърже последните остатъци от конституционните свободи и права над страната — в градовете и селата. — Зацарува неограничено произвола на властта.“

Мечтателите в безумие още мълвят за конституционни свободи. Те още не могат да разберат, че тия именно „свободи“ са нашето, на работниците, черно робство и че всяка власт днес откъдето и да иде тя развързва и е пасилне. Днес в обществото на възилнето каквото е това на частната собственост в България, всекъде другде и в болшевишка Русия — да поддържащи конституционни „свободи“ и легалните

възможности значи: да се досамоунищожиш. Ще разберат ли това най-после глупците около „Р. В.“ за които комунизма има стойност само, като политически артикул за търговия.

Търгащите около кооперация „Заробление“ на която са дали примамливото име „Освобождение“, за да печелят кадри за своята избораджийска котерия и да одират тжнките кожи от гърба на работника консуматор, твърдят отново с демагогски цели в брой 270 и 272 от 14 и 16 май, че тя не спекулирала, не обирала, не мамела и най-после, че била „трета“ форма на работническото движение.

Ето що пишат те в брой 270 на „Р. В.“:

„В кооп. „Освобождение“ нема спекуляция, нема фалшификация, нема измама“.

О, тжй ли мръсни фарисей. Откога вие открихте истината, че кат питалистичните предприятия, каквото е и вашата милионна кооперация не вършат спекула, фалшификация и измама?

Ще чакаме да ни кажете, где има търговско предприятие (с капитали) което да не спекулира, независимо от неговата форма (еднолично, кооперативно, акционерно и пр.)

Кажете, прочее, отгде реализирате 500.000 лв. показани от Вас като печалба в миналогодишният баланс на кооперацията Ви „заробление“? От горе ли ви паднаха или са от коравия залък на работниците. Кажете фарисей!

Кооперацията не е никаква форма на освободително работн. движение, освен, като средство на сдружение за развитието на капитала, едно негово бреме което окачено на шията му, по-скоро го вкарва в руслото на капиталистич. отношения и порядък, за да го убие — както бе случая с II интернационал в който кооперацията бе една отлична база на опортюнизма.

Работническото движение нема „форма“ — то е едтно в своя напор. То ще премине шедствищо през трупове на вашите търговски сдружения, които наричат с громкото название „Освобождение“ през „поряджната“ политическа проститутка и стара грешница която в дните на падението ѝ сте кръстили: „Комунистическа партия“. И през вашите глинени колоси които наричат професионални сжюзи, които като организационна форма в работническото движение са вече отживели своето време. Стига вече, престъпници, демагогия! „Нема спекула“ — „Гузен негонен бега!“

Друнбашите все повече усвояват тесняшките методи за борба с вътрешните си врагове.

Изключването за противосложна дейност е тяхната всекидневна практика сега.

В бр. 96 на в. „Земледелко знаме“ от 13 м. м. те дават един километрически поменик на оглашени.

Всичко това показва, че „на Шипка не е спокойно“, че котерията на друнбашите се гърчи в една прогресивна криза, до като слезла от сцената неочаквано бързо се разложи на съставните си части.

Разложението взема вече открит характер и ако то сега се възпира — това се дължи на властта която механически още споява частите на глиненият колос.

Базирганите около кооперацията „Заробление“ („Освобождение“) която дооголва обработваните от господарите работници с отвратителните абаджийски афоризми като: „бели пари за черни дни“, „спестяването е богатство“ и пр. е надала в „Работ. в-к“ бр. 270 от 14 м. м. истерично кресък: „В магазините на „Освобождение“. Трудниците се могат да влизат с пълно доверие. Там няма спекуляция, няма измама, няма фалшификация“.

А какво има, рафинирани еснафи и продавачи на айвалийски зехтин, „гиритски“ сапун и „комунистически“ опортюнизъм? Очевидно вие, подли и крвожадни еснафи, искате да завладеете след последните средства на работниците и техните души. Да не ви струва само много скъпо всичко това.

